

تاریخ ۳

نظام اداری و سیاسی

نظام سیاسی حاکم بر ایران تا پیش از انقلاب مشروطه پادشاهی مطلقه و استبدادی بود، شاه در راس هرم قدرت قرار داشت و از اختیارات نامحدود برخوردار بود.

خود را مالک جان و مال ایرانیان می‌شمردند و انتظار داشتند که همگان، از صدراعظم تا مردم عادی، فرمانشان را بی چون و چرا اطاعت کنند.

شاهان قاجار زیرا از یک سو فاقد ابزارهای لازم، مانند نظام اداری کارآمد و ارتش ثابت و حرفه‌ای برای اعمال قدرت مطلقه بودند. از سوی دیگر، نفوذ اجتماعی و دینی روحانیت و مراجع شیعه، قدرت سیاسی و نظامی ایالت و نفوذ و دخالت قدرت‌های استعمارگر دامنه‌ی قدرت و اختیار شاهان را تا حدودی محدود می‌کرد.

صدر اعظم‌ها در دوره قاجار بر پایه اختیاراتی که شاه به او می‌داد، می‌توانست در تمام امور کشور اظهار نظر و مداخله کند، به حضور شاه برسد و برای وی نامه بنویسد. همچنین امکان این را داشت که از موقعیت خود برای اصلاح امور کشور، رونق کسب و کار و رفاه مردم بهره ببرد.

شاهان قاجار با برقراری پیوند ازدواج با خاندان‌های زمین‌دار، بزرگان محلی و مقام‌های بلند پایه‌ی حکومتی به دنبال گسترش نفوذ و استحکام سلطنت خود بودند.